Biographica

Johan Bergman Olson

Henrik Olsens medtög

1865 – 1920

TILLKÄNNAGIFVES

att

MATH. PROFESSOR EMERITUS VID UPSALA ACADEMIE,
PROSTEN OCH KYRKOHERDEN I ALUNDA OCH MORKARLA, LEDAM. AF
KONGL. NORDSTJ. ORDEN, THEOLOGIE DOCTORN OCH JUBEL-MAGISTERN

JÖNS SVANBERG

STILLA AFLED

i Upsala Onsdagen den **15** *Januari* **1851** *kl.* ½ **3** *e. m.,*
i en ålder af **79** *år,* **6** *månader och* **9** *dagar.*

Djupt sörjd och saknad af 12 Barn, 18 Barnbarn samt talrika slägtingar och vänner.

S. B. Ö. S.

Johan B–O:s [illegible]

Herr Adjuncten Marklin
inviteras att bevista begrafningen
Onsdagen d. 29 Jan. kl. 12 på dagen

Tillkännagifves

att

Grosshandlaren och Riddaren af Kongl.

Nordstjerne Orden

HERR JOHAN BERGMAN O:son

STILLA AFSOMNADE

i Stockholm d. 30:de Januarii 1865 kl. 10 e.m.

i en ålder af 64 år, 7 månader och 20 dagar.

Djupt sörjd af Maka, barn, barnbarn, anhöriga och vänner

S. & U.

PARTI AV SKEPPSBRON

enligt fotografi /Atelier Florman/ av litografi av Carl Johan Billmark /tecknare, litograf, f. 1804, d. 1870/.

Huset till höger å bilden är Skeppsbron nr 8, som numera är helt ombyggt /omfattar de två vänstra fönstren och porten till höger därom/ och nr 6 /till höger om nr 8/. Ekipaget och segelflottan ha sagts vara Joh. Bergman Olssons.

Tillhör

Assessor Sven B. Nordlund

I

Högbergatan 17

Stockholm.

Sång vid Joh. Bagman. Olsons begravning
1865

KLOPSTOCKS

Uppståndelsesång.

1. Evigt lif, ja, evigt lif du får,
Mitt stoft, då du uppstår:
Segrande anden Sliter de tunga banden.
Hallelujah! Hallelujah!

2. Du till himlens glädje skall uppstå:
Ty Herren sjelf skall då
Samla ur gruset Eviga skatter åt ljuset.
Halleluja! Halleluja!

Ps. N:o 461.

1. Så vill jag, innan det blir natt
Och hvilans bädd tillagas,
Blott samla här åt mig den skatt,
Som ej från mig kan tagas,
Blott söka här Det namn, som är
I lifvets bok inskrifvet.

2. Men, Jesu, under dagens lopp
Låt mig din nåd förnimma,
Och kom till mig med saligt hopp
Uti min aftontimma!
När mig Du blif! Är Du mitt lif,
Blir döden ock min vinning.

ORD,

afsjungna

vid

GROSSHANDLAREN

JOH. BERGMAN O:sons

Begrafning

den 4 Febr. 1865.

Stockholm, tryckt hos P. P. Elde & Comp. 1865.

Ps. N:o 452.

1. Jag går mot döden, hvar jag går:
Min väg, bland dolda skiften,
Må löpa jemnad eller svår,
Så bär den dock till griften:
Jag har ej annat val,
Igenom fröjd och qval
Min gång sig närmar till min bår:
Jag går mot döden, hvar jag går.

2. Jag går till himlen, hvar jag går,
Om Jesum blott jag följer;
Min själ af Honom kronan får,
Då grafven stoftet höljer.
Jag gör ett saligt val:
Igenom dödens dal
Min gång är trygg i Jesu spår:
Jag går till himlen, hvar jag går.

Ps. N:o 448.

1. Gud, lär mig dock besinna,
Hur snart mitt lif förgår!
Liksom en ström förrinna
Dess dagar och dess år.
Om flera eller färre
Åt mig du mätte ut,
De likna dock, o Herre,
En flyktad dröm till slut.

2. Hvarvid kan jag mig trygga?
På Dig förtröstar jag,
Och lägger glad till rygga
Min väg för hvarje dag.
En gäst, lik mina fäder,
Jag föres vid din hand
Och gränsen snart beträder·
Till mina fäders land.

Vid Bergmanska Familjegraven den 1 Februari 1920.

Inledningsbön.

I Herrens Jesu namn. Amen.

Vi bedja dig, vår käre himmelske Fader, giv din nåd därtill, att bandet, som förenar oss med våra fäder, må bli levande och starkt, aå att vi en gång må få möta dem inför dig med fröjd. Amen.

Han ville frälsa oss från våra ovänner......... och så göra barmhärtighet med våra fäder. Luk. 1:71.

Så gav Guds Ande Zackarias att säga vid Johannes Döparens födelse. Detta ord ger oss en inblick i förhållandet mellan fäderna och deras på jorden ännu kvarlevande barn. Det nit om rättfärdighet och Guds rike och om deras barns väl, som fäderna ägde i tiden, fortlever uti dem fulländat i himmelen. Utan tvivel äga de en djupgående känsel på nöden i världen, som de förutsågo medan de levde, och av det kritiska läge, i vilket vi stå. Och, om än själva ingångna i den eviga ro, som fulländad seger har med sig, äro de i kärleksnöd och bön för sina barn på jorden. Och de tänka med djupt deltagande på, huru vi nu strida vår strid och på vad sätt vi nu bidraga därtill, att den av Frälsaren vunna segern under just domarna genomföres.

De vänta ock att vi snart skola komma efter. Och då få vi möta dem, så att de skola se hela vårt förhållande - se detta i dess frukt, i de märken det fått på vår person.

Om nu Gud får genomföra sin vilja med oss, så att han får rädda oss ur våra ovänners hand, ut ur vår träldom under de makter, som fördärva vår själ, då är detta en barmhärtighet mot våra fäder, som äro i verksam kärleksnöd för oss, och det är en bönhörelse, som Gud ger dem. Saligt skall då återseendet bliva. Gud hjälpe oss att icke motsatsen inträffar. Ja, Gud vill hjälpa oss. Må vi blott vilja vad han vill.

Och varom skola vi nu bedja? Att Gud må hava våra fäder i sin fullkomliga vård i himmelen och låta dem njuta saligheten även av ett gott hopp om oss. Och vi må bedja om nåd att icke svika detta deras hopp. Och att vi så må snart få möta dem, våra vördade kära, som gått före.,och de oss med fröjd. Det give oss käre himmelske Fader för Jesu skull och för våra fäders, dina tjänares skull.

Amen.

E. Laurell

Till minnet av

JOHAN BERGMAN OLSON

Vid hans grav

söndagen d. 1 febr.

1920

Susa, o tårpil, ut över griften,
Här har min farfar jordats en gång,
Sjung om hans striders olika skiften,
Lyss till hans saga, lyss till hans sång.

Hjälpsam och god, uti omdömet klartänkt,
Gladdes han hjärtligt åt barnen och maka,
Kraft uti handlingen rikligen iskänkt,
Eken han liknar, ej stormarna skaka.

Hav tack då för allt, för Din osparda möda,
Till tiderna sena Ditt minne skall gå,
Att kraftigt oss mana, till flit oss bemöda,
Med glädje oss rusta att livet förstå.

Elof B-n.